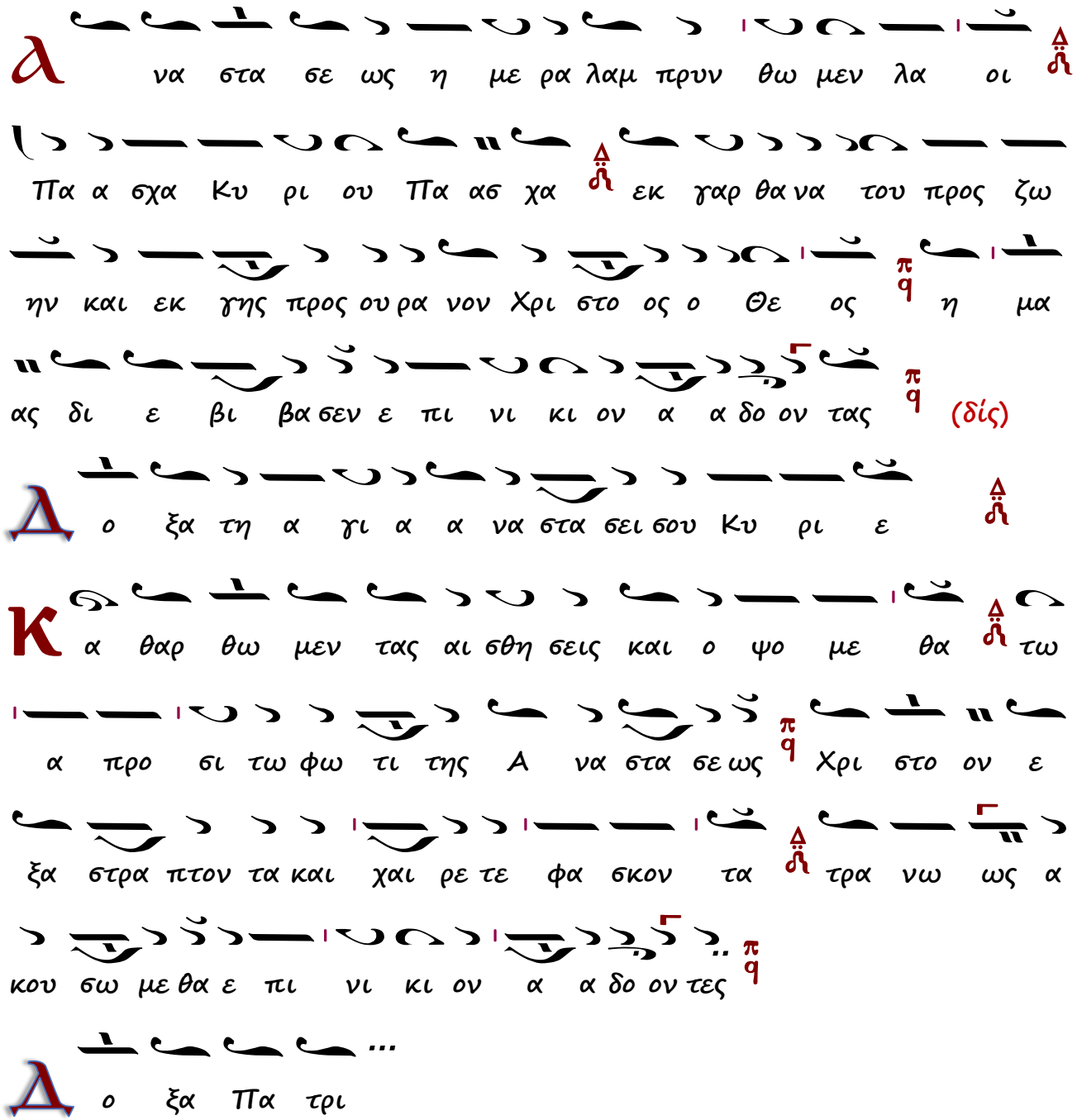
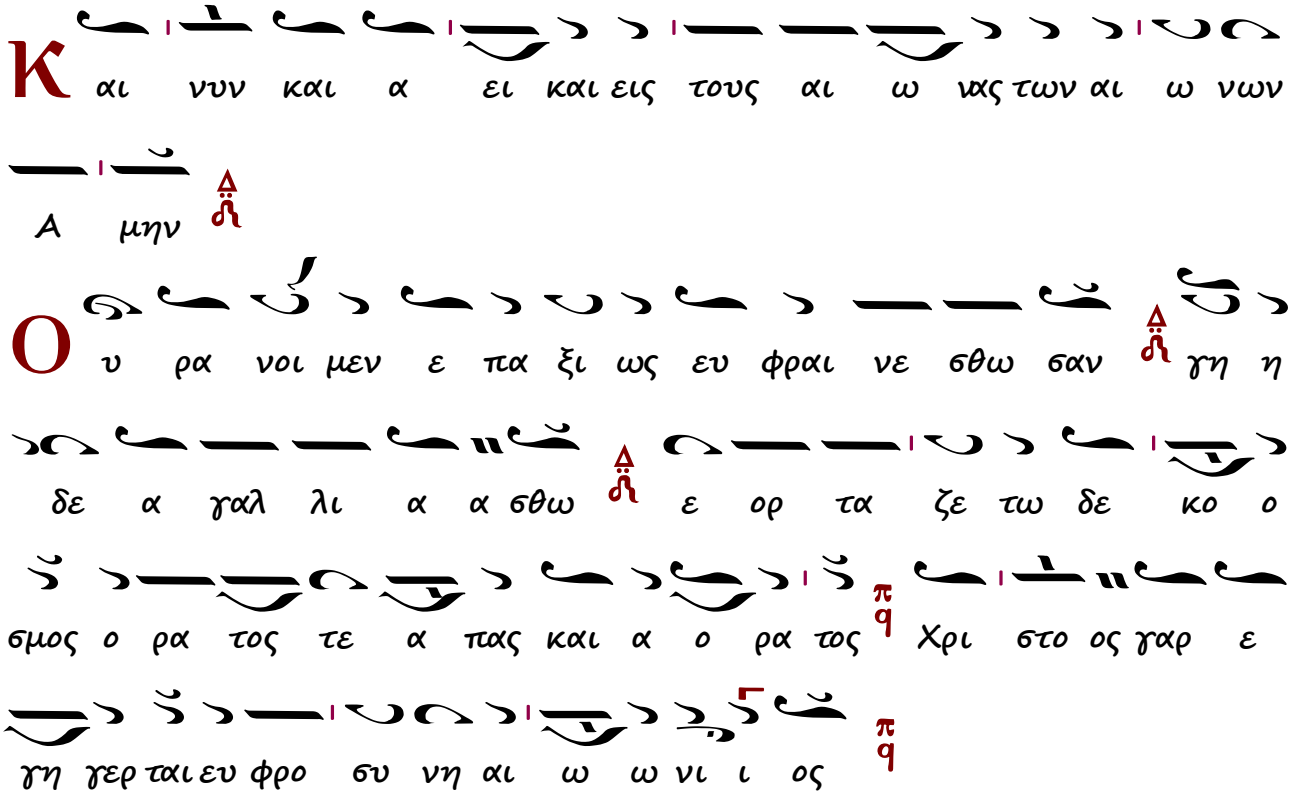
Κανὼν τοῦ Πάσχα

Δ.Λέκκα

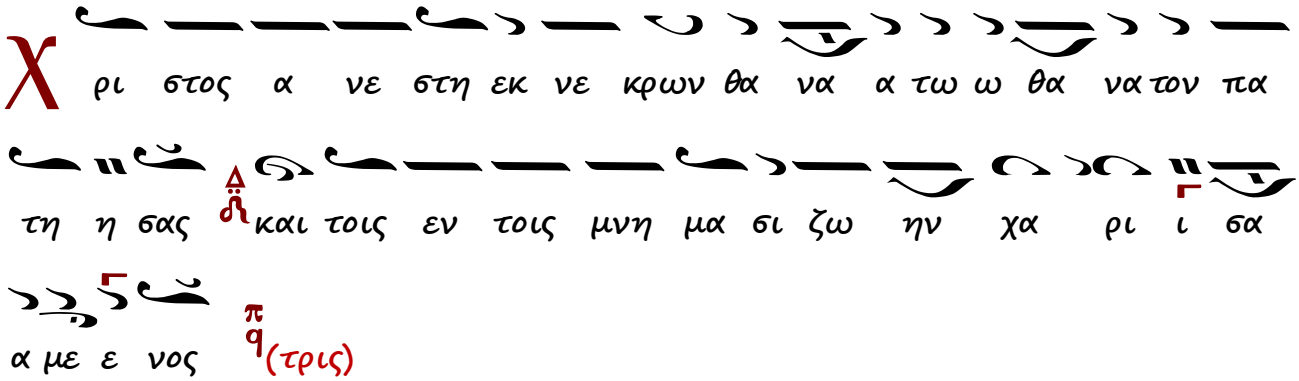
ᾠδὴ α΄

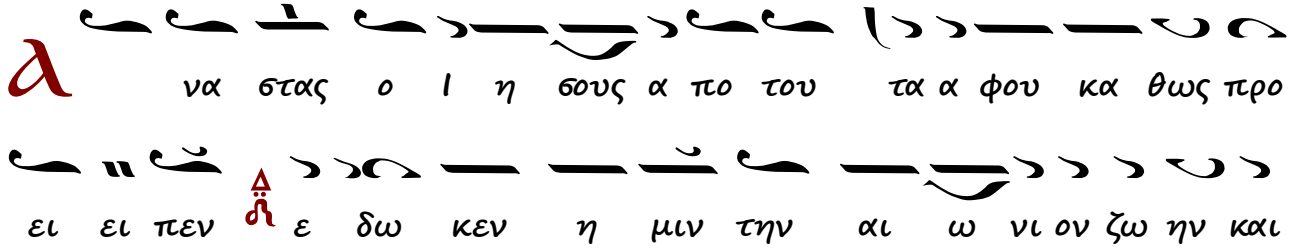
Ἦχος δ΄ Πα

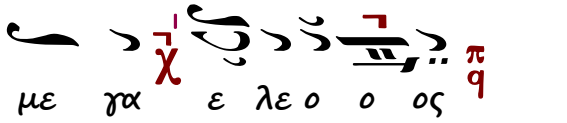

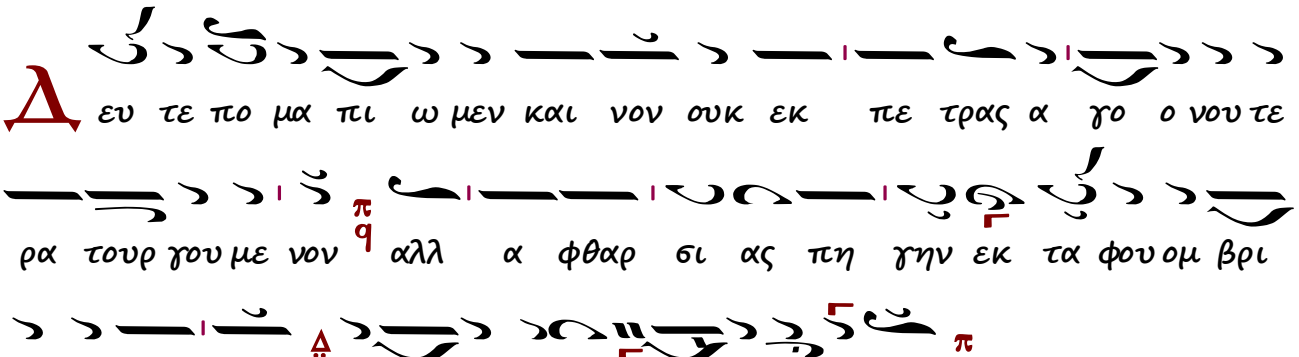
Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

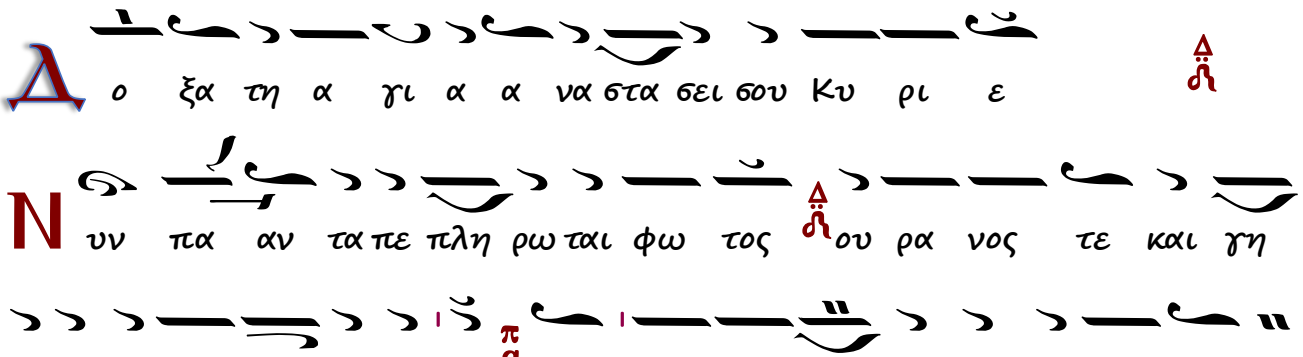

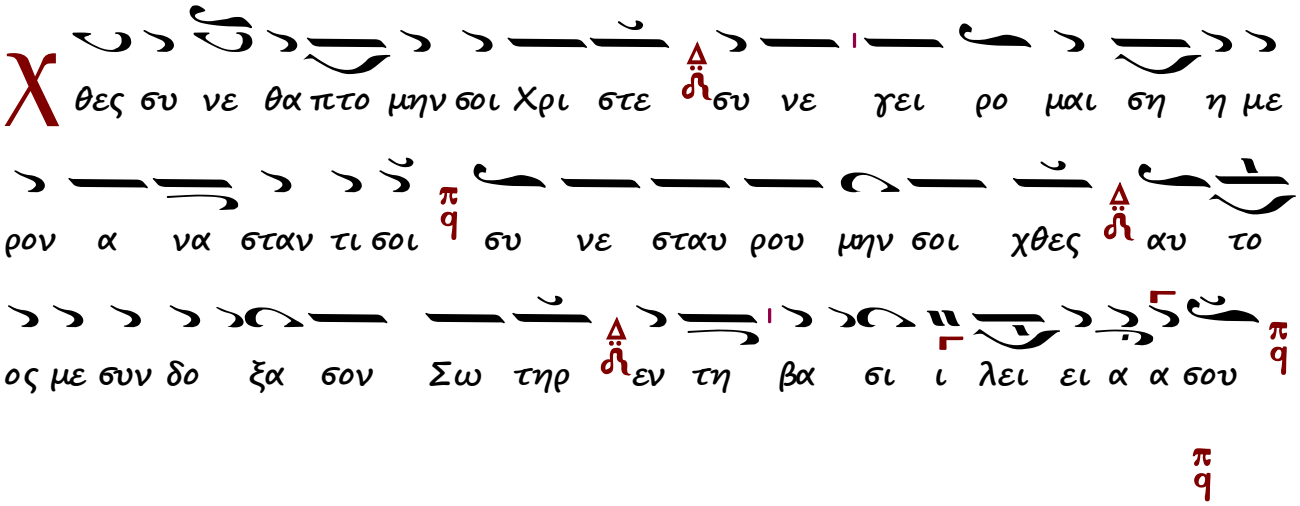

με γα ε λε ο ο ος

ᾠδὴ γ′

Δ
ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε
ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι ας πη γην εκ τα φου ομ βρι
σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε ε ου ου με ε θα (δις)

Δ
ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ν
υν πα αν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και γη
η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι
ις την ε γερ σιν Χρι στου εν η ε στε ε ρε ε ω ω ται
Δ
ο ξα Πα τρι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην

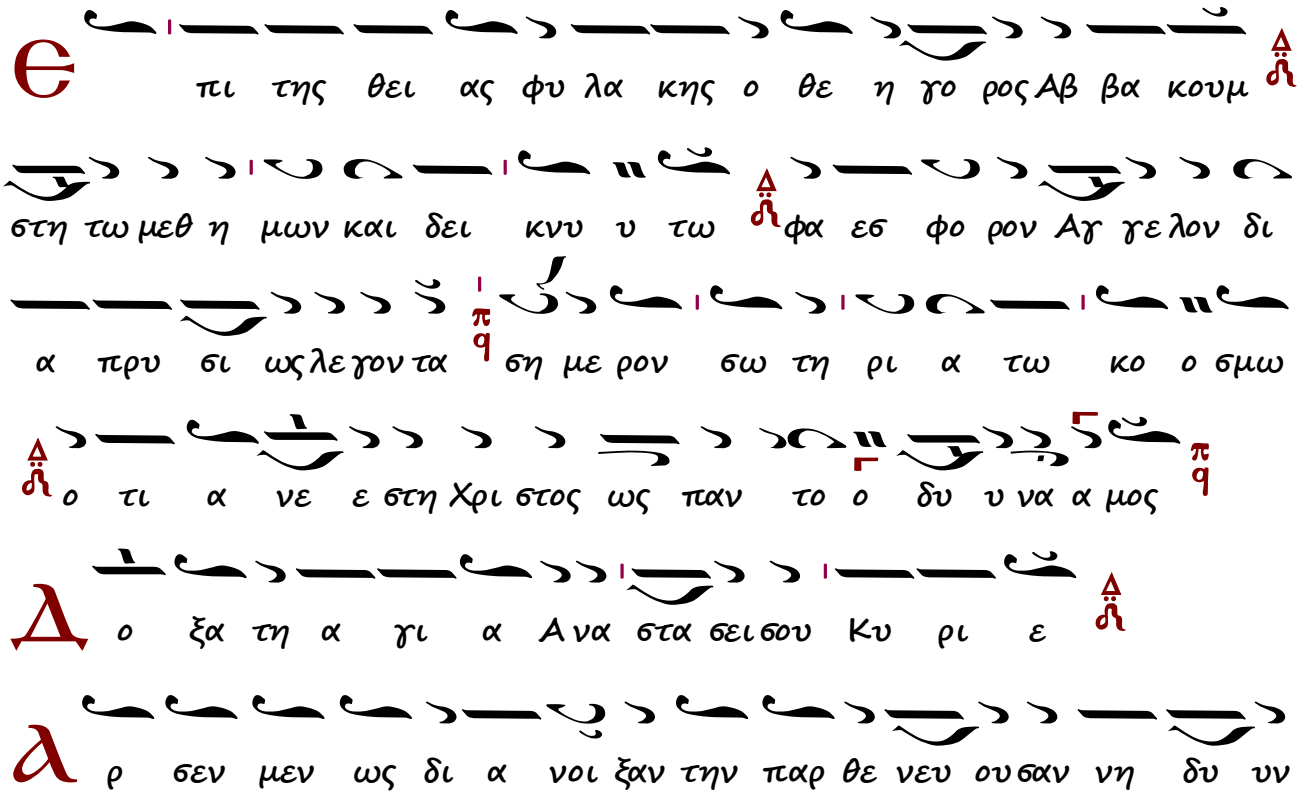
Ὁ εἱρμὸς:

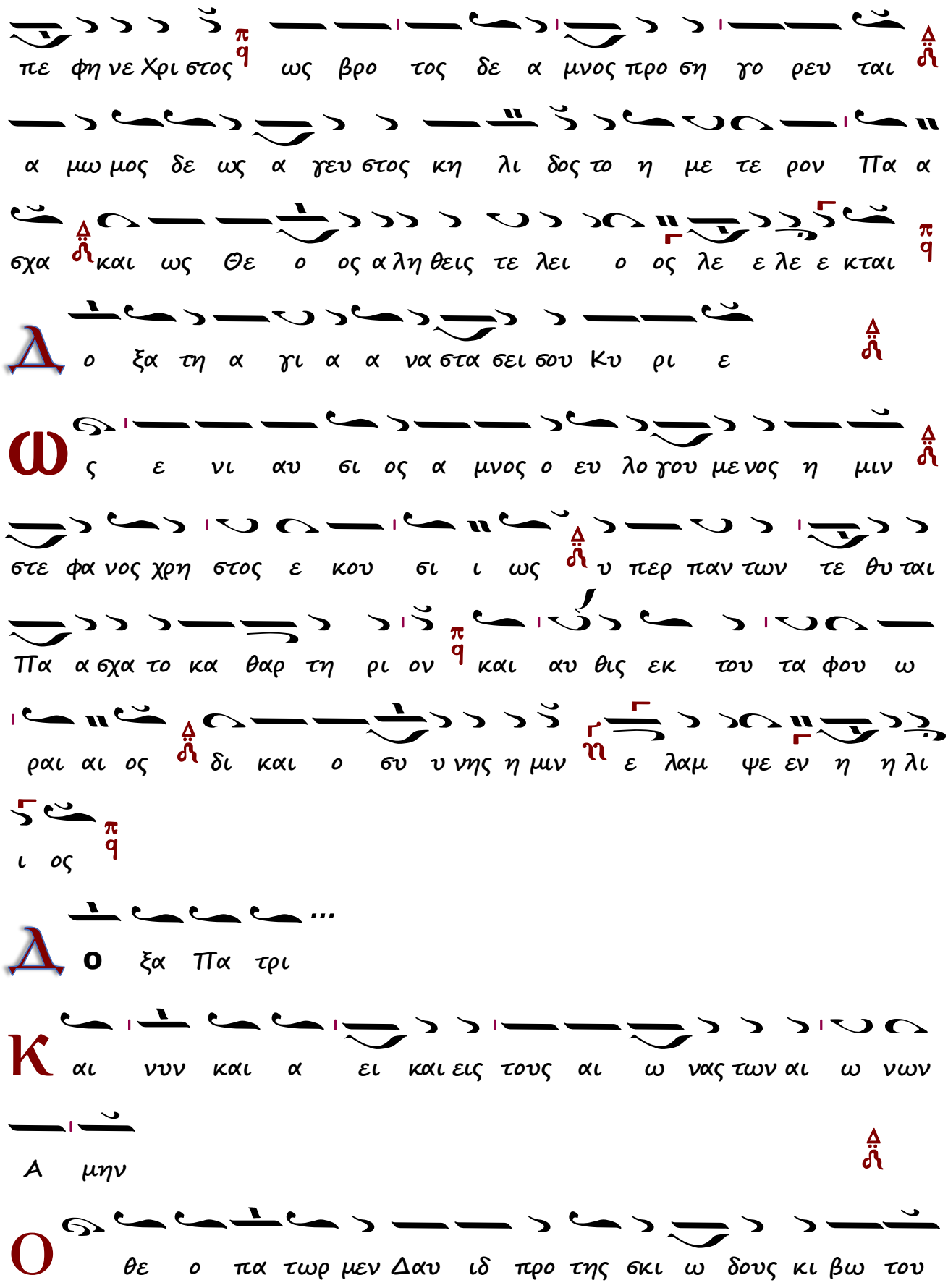
Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

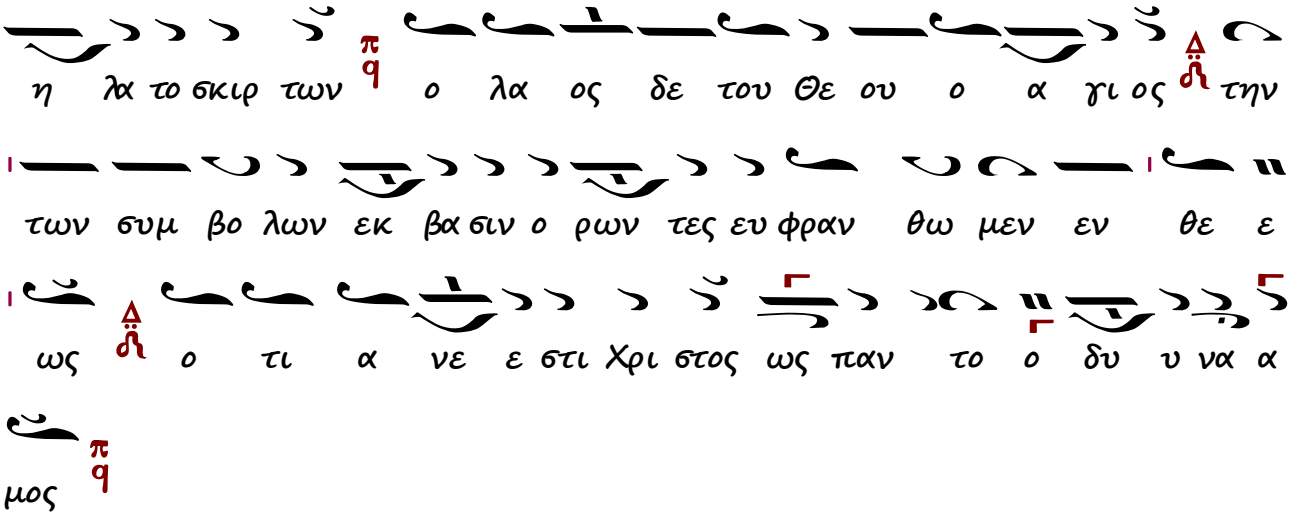
Χριστὸς ἀνέστη... γ΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ΄

πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α μνος προ ση γο ρευ ται
α μω μος δε ως α γευ στος κη λι δος το η με τε ρον Πα α
σχα και ως Θε ο ος α λη θεις τε λει ο ος λε ε λε ε κται
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου με νος η μιν
στε φα νος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ παν των τε θυ ται
Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και αυ θις εκ του τα φου ω
ραι αι ος δι και ο σου υ νης η μιν ε λαμ ψε εν η η λι
ι ος
Δ ο ξα Πα τρι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δους κι βω του

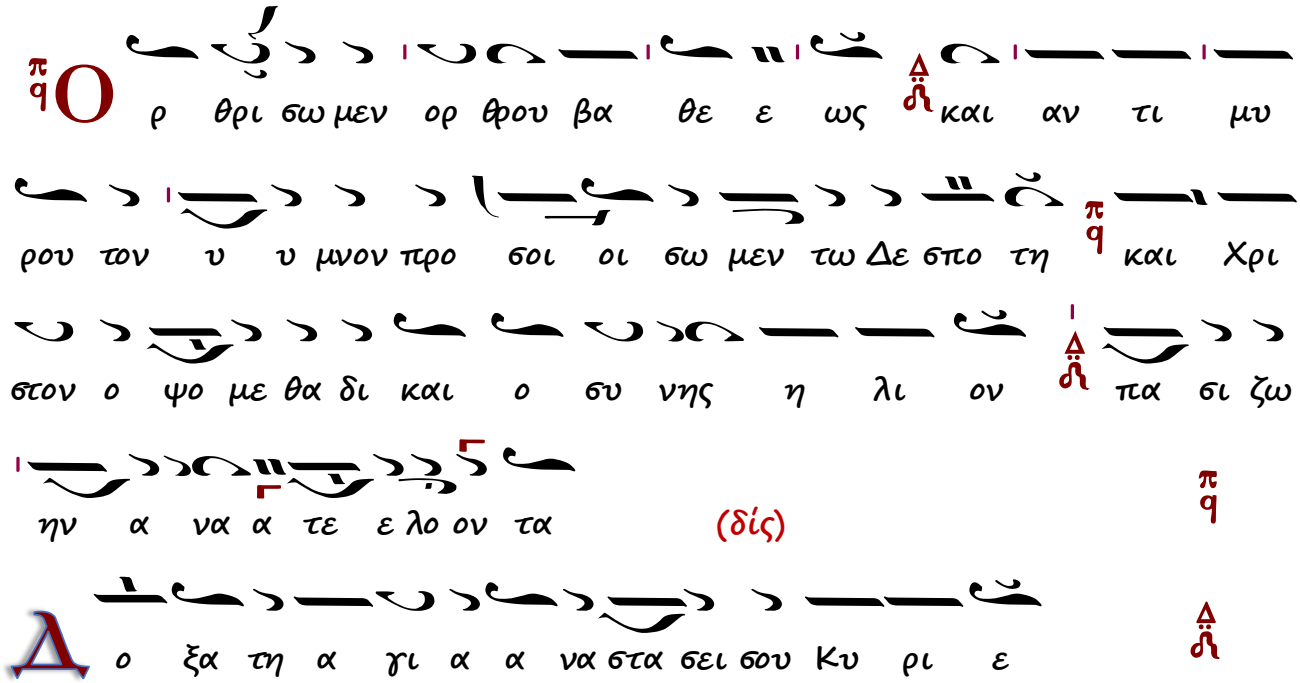
Ὁ εἱρμὸς:

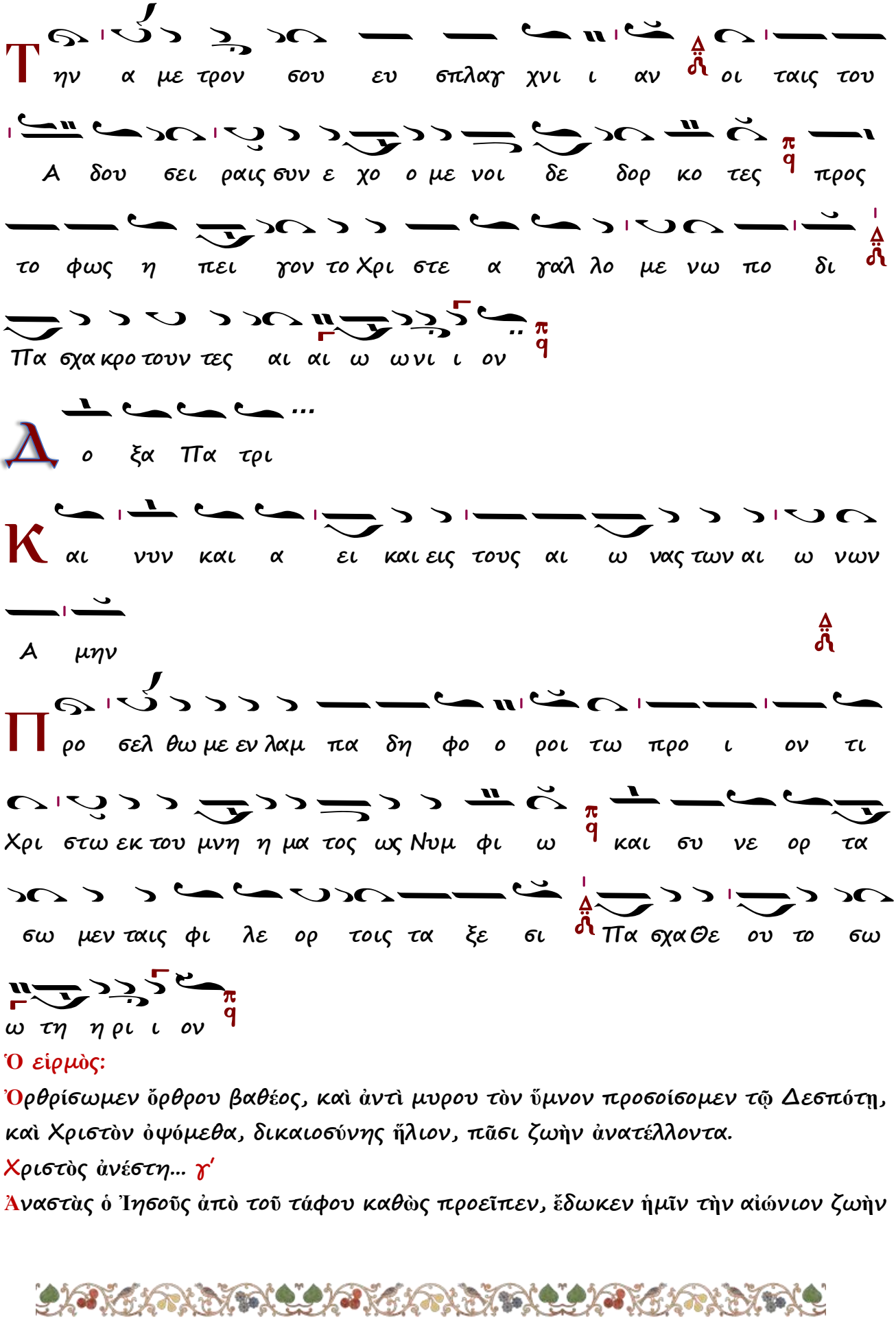
Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη... γ′

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ ε′

Ὁ εἱρμὸς:

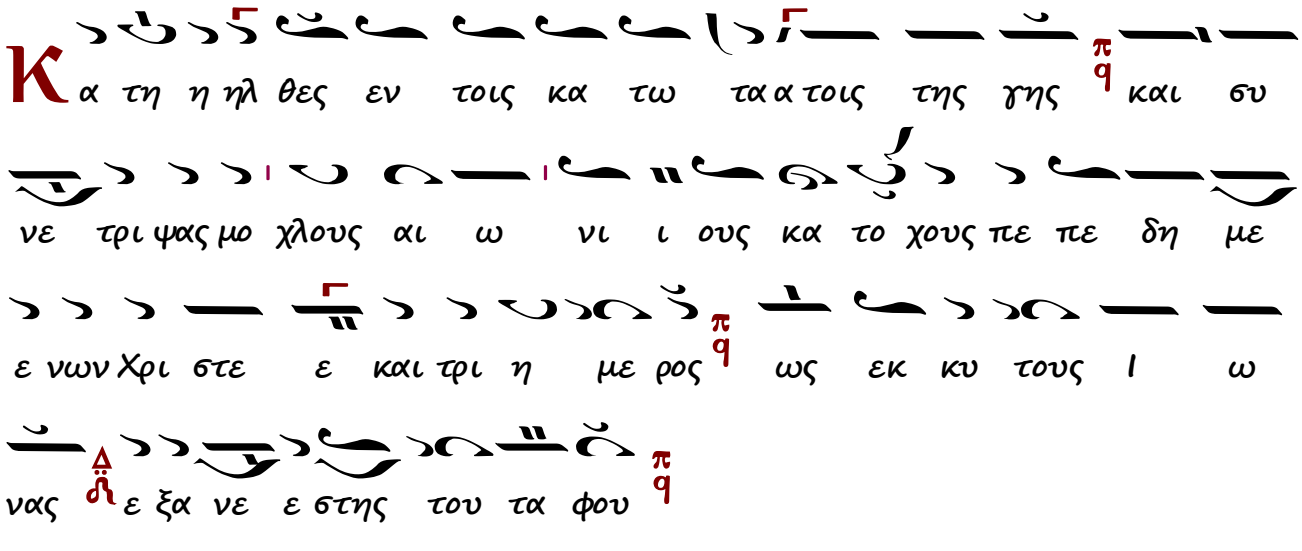
Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

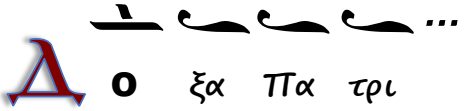
Χριστὸς ἀνέστη... γ΄

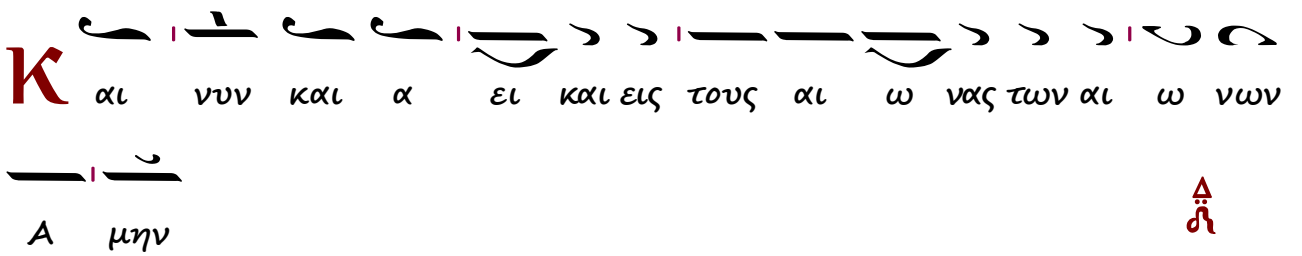
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν

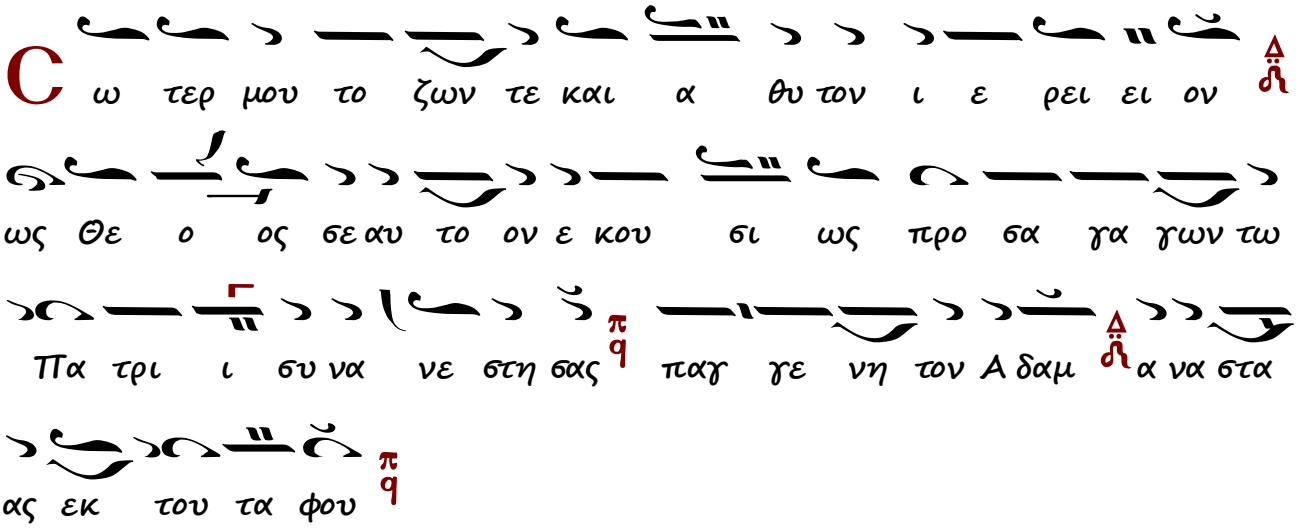
καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ ϛ′

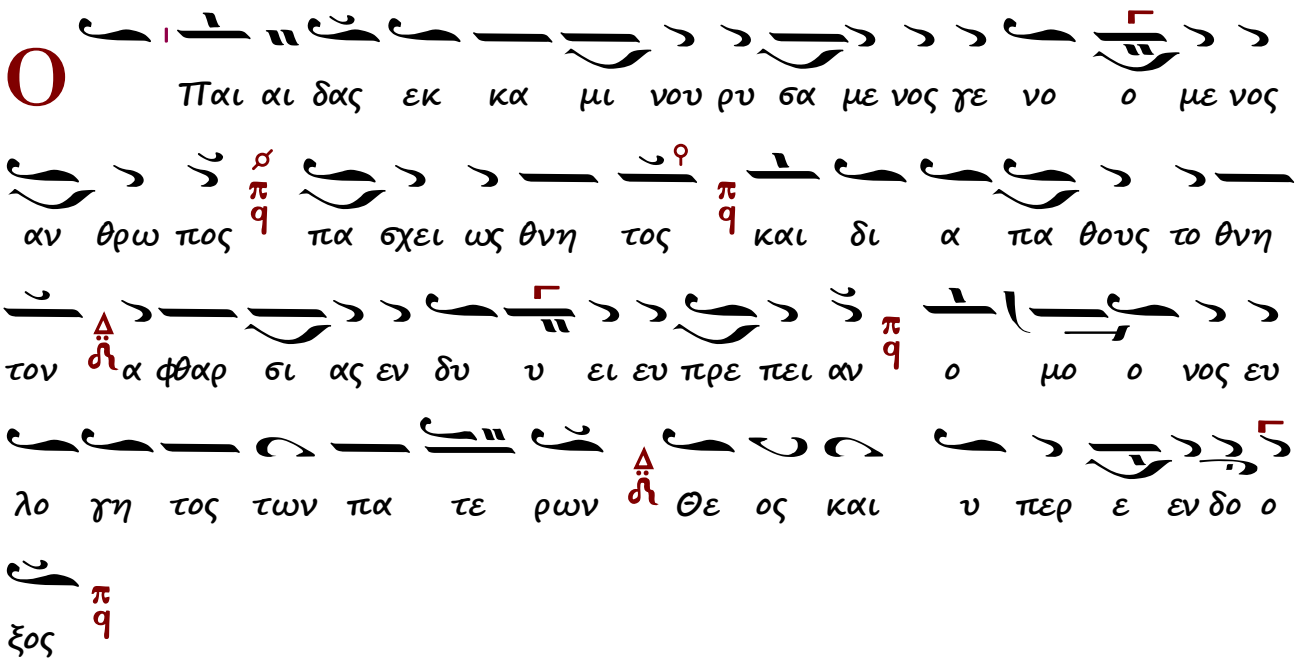

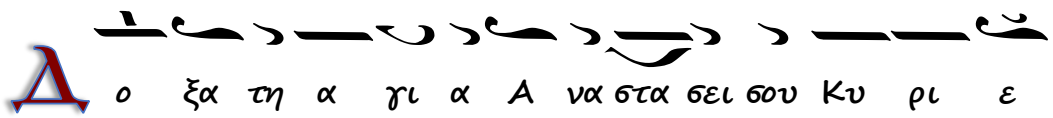

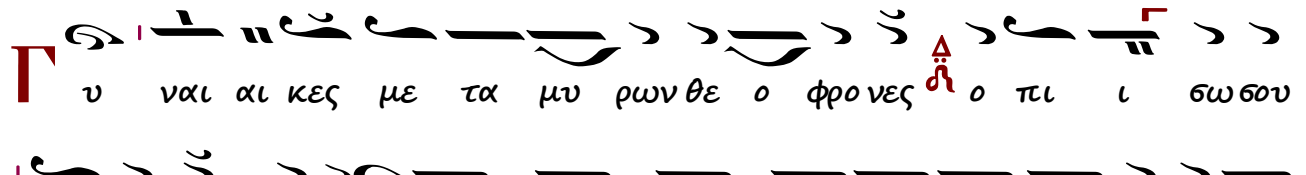

Ὁ εἱρμὸς:
Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου».
Χριστὸς ἀνέστη... γ΄
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

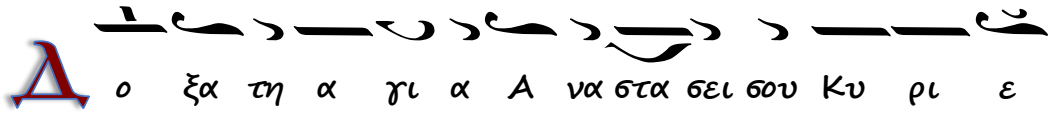
ᾠδὴ ζ΄

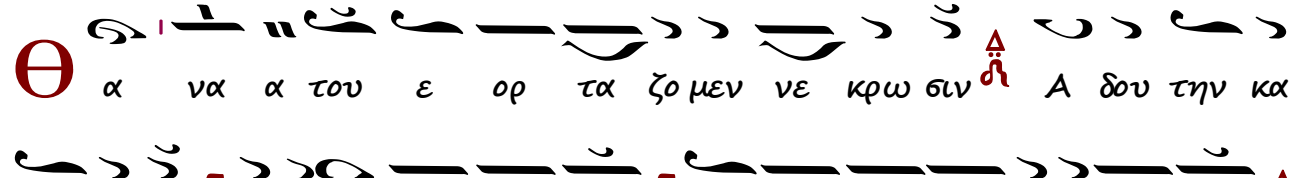

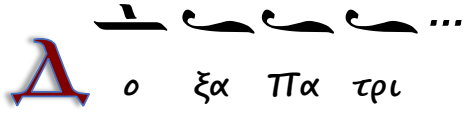

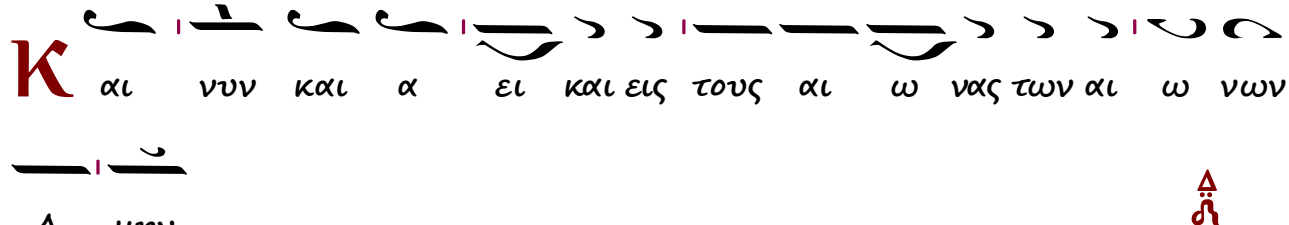

Δ
ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Γ
υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο πι ι ωσ σου
ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα κρυ ων ε ζη
τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι ζων τα Θε ον και Πα σχα το μυ
στι κον σοις Χρι στε μα θη ταις ευ ηγ γε ε λι ι σα α το

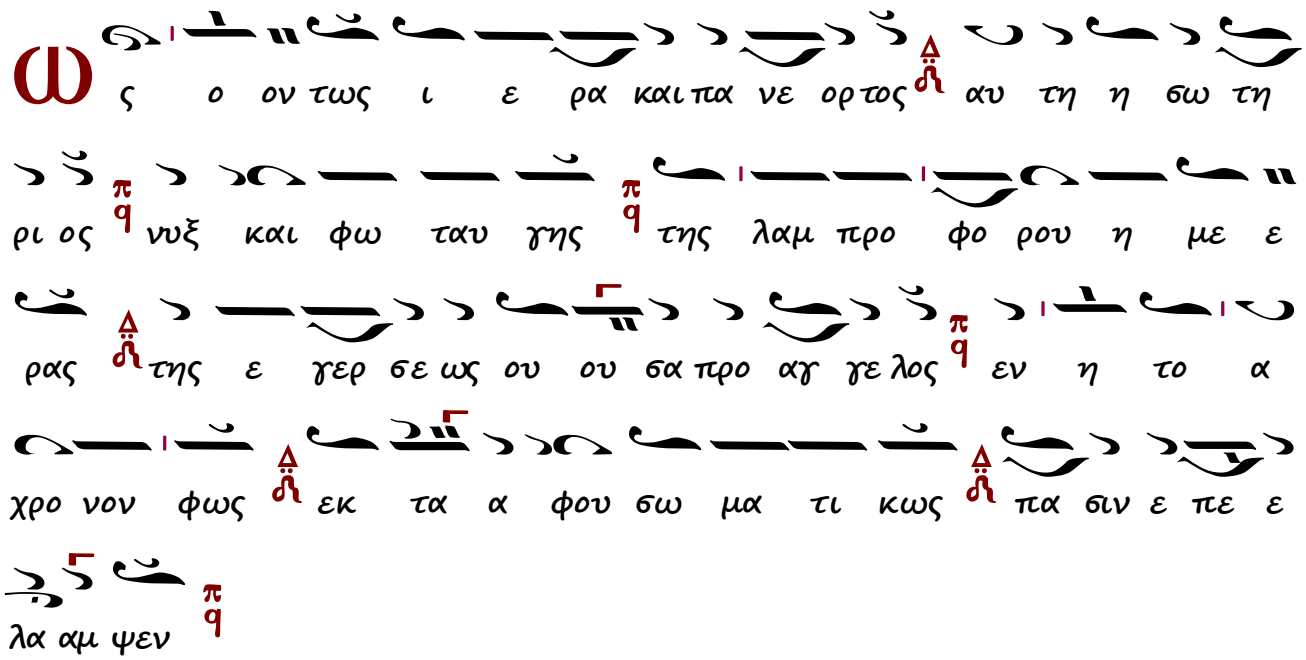

Δ
ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Θ
α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α δου την κα
θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της αι ω νι ου α παρ χην
και σκιρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον τον μο νον ευ λο γη
τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ περ ε εν δο ο ξον

Δ
ο ξα Πα τρι

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην

Ὁ εἱρμὸς:

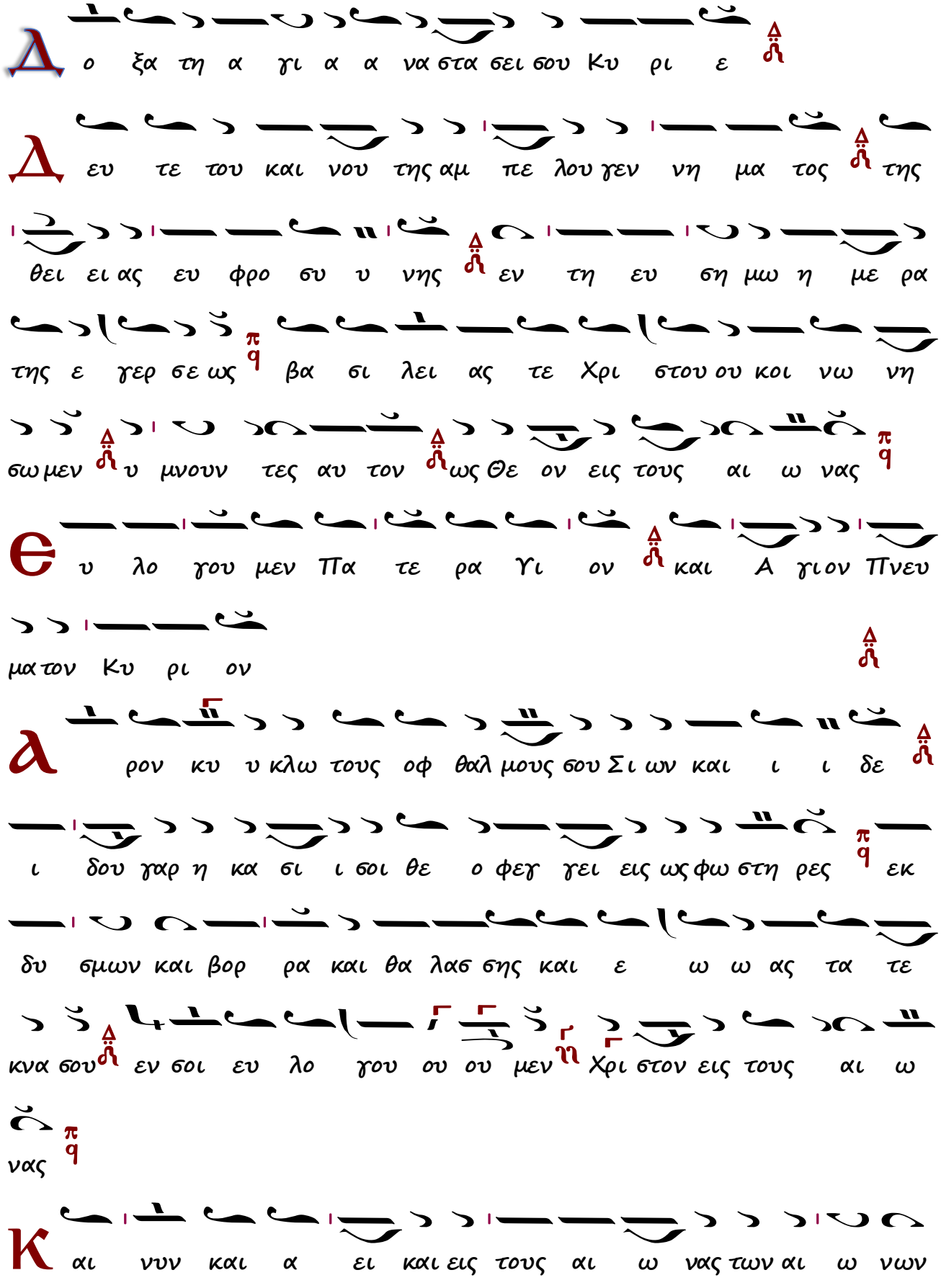
Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

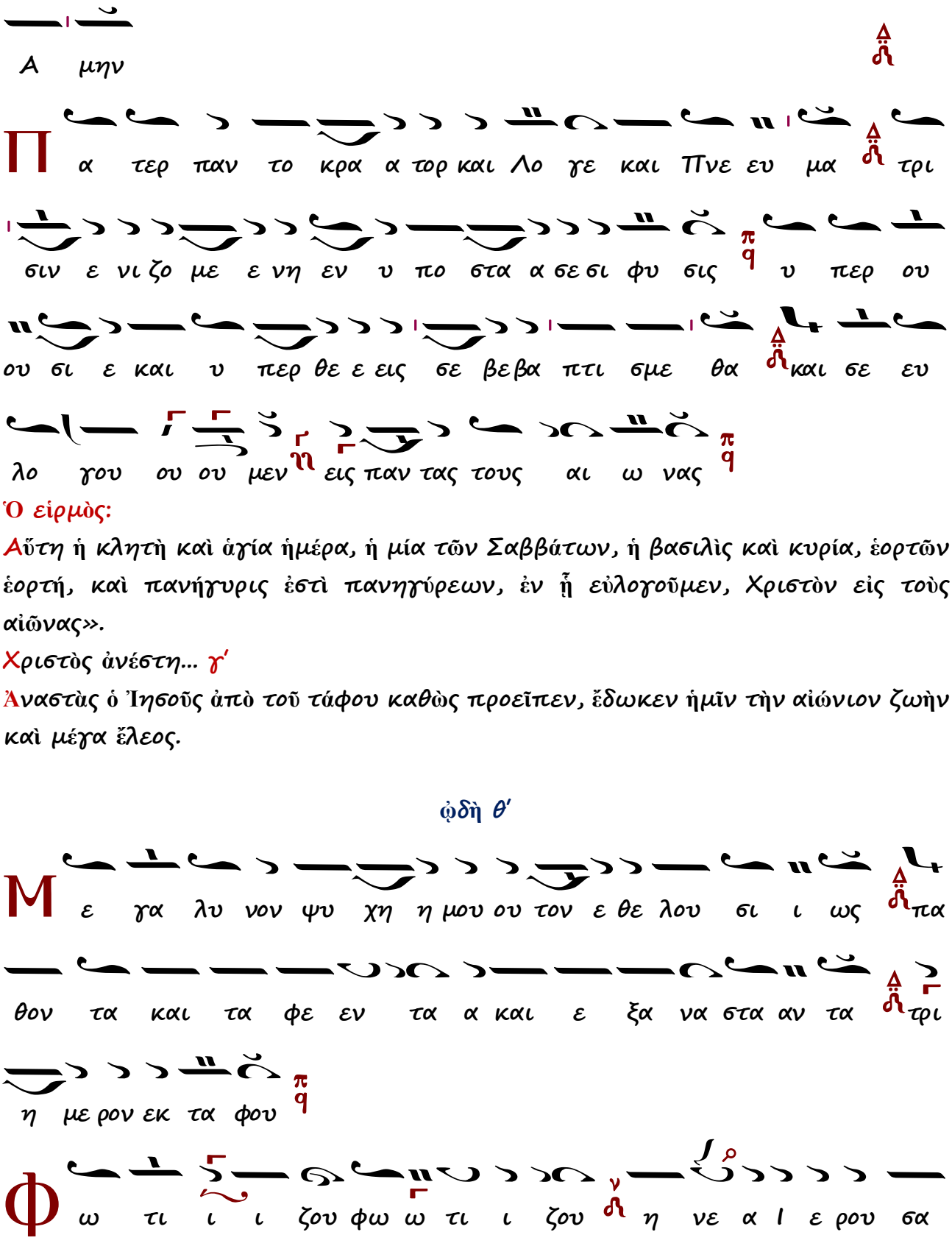
Χριστὸς ἀνέστη... γ΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ η΄

Δο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Δευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος της
θει ει ας ευ φρο συ υ νης εν τη ευ δη μω η με ρα
της ε γερ σε ως βα σι λει ας τε Χρι στου ου κοι νω νη
σω μεν υ μνουν τες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω νας
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ
ματον Κυ ρι ον
λρον κυ υ κλω τους οφ θαλ μους σου Σι ων και ι ι δε
ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ γει εις ως φω στη ρες εκ
δυ σμων και βορ ρα και θα λασ σης και ε ω ω ας τα τε
κνα σου εν σοι ευ λο γου ου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω
νας
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

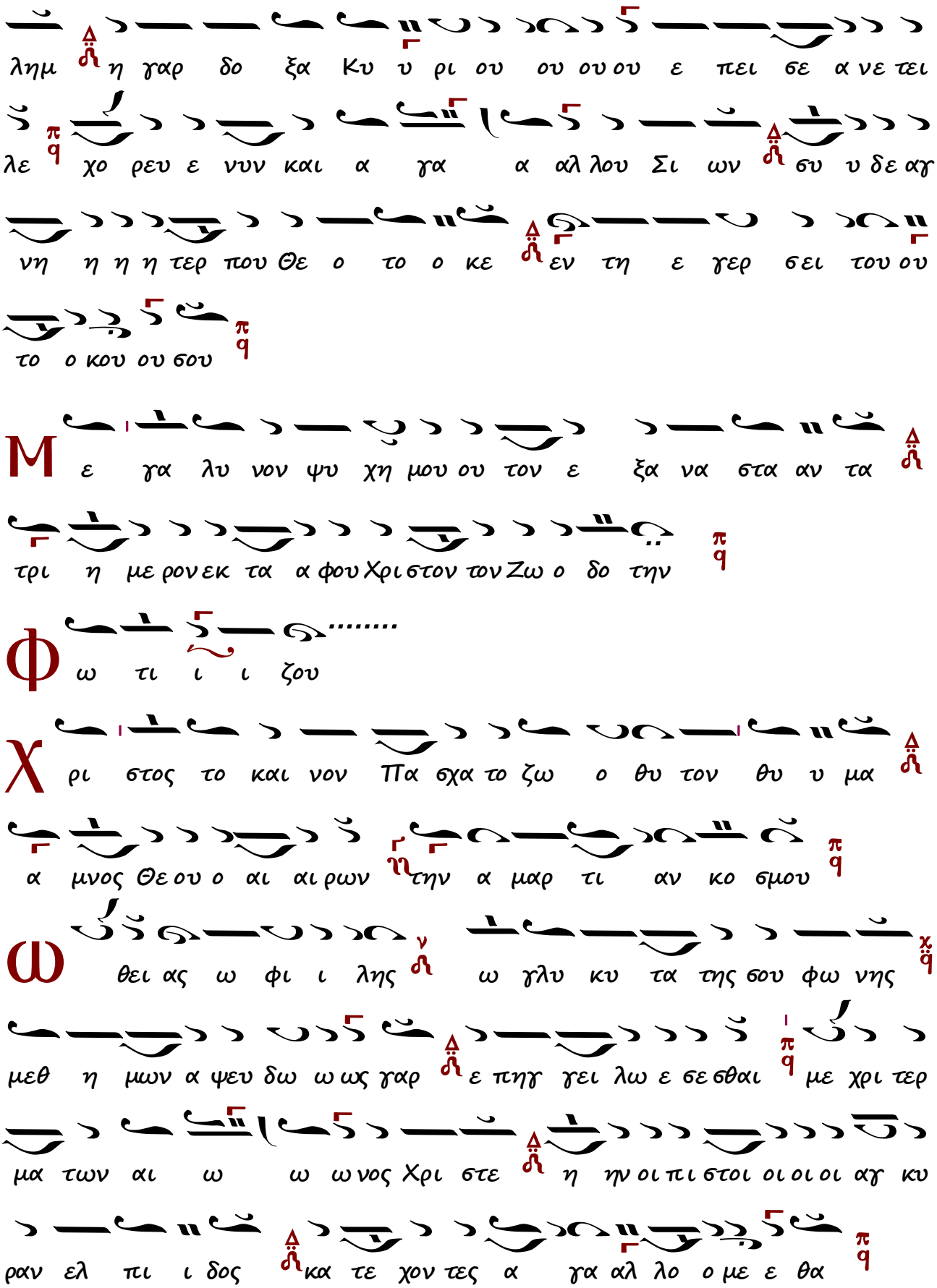
Ὁ εἱρμὸς:

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

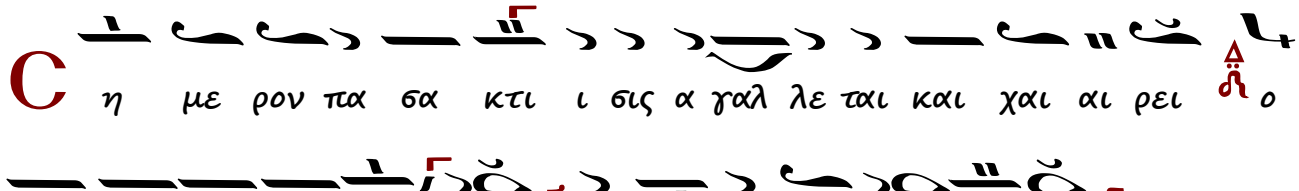
Χριστὸς ἀνέστη... γ΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ θ΄

λημ η γαρ δο ξα Κυ υ ρι ου ου ου ου ε πει σε α νε τει
λε χο ρευ ε νυν και α γα α αλ λου Σι ων σου υ δε αγ
νη η η η τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του ου
το ο κου ου σου
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον ε ξα να στα αν τα
τρι η με ρον εκ τα α φου Χρι στον τον Ζω ο δο την
Φ ω τι ι ι ζου
Χ ρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ τον θυ υ μα
α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν κο σμου
Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ
μα των αι ω ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι οι αγ κυ
ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γα αλ λο ο με ε θα

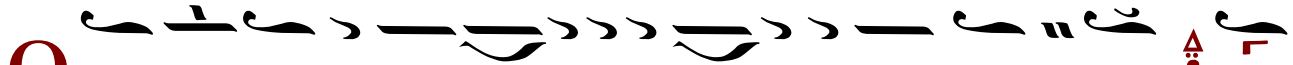

C
η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει ο
τι Χρι στος α νε ε στη και Α δης ε σκυ λευ θη
ω
θει ας
Δ
ο ξα Πα τρι και
Μ
ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ πο στα α του
και αι δι αι ρε ε ε του Θε ο τη τος το κρα τος
ω
Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι στε
ω σο φι α και Λο ο ο γε του Θε ου και δυ να μις δι δου
η μιν εκ του πω τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α νε
στε ε ρω η με ρα της βα σι ι λει ει α ας σου
Κ
αι νυν και α ει
Χ
αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη με ε νη χαι ρε
δε δο ξα σμε νη σος γαρ Υι ος α νε ε στη τρι η με ρος

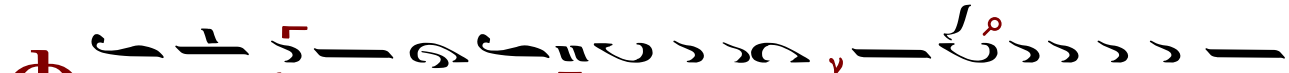

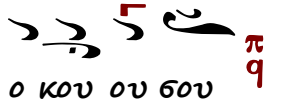

Χριστὸς ἀνέστη... γ΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

